

gelig undersøge de bekymringer. Vi deler en stor del af dem, og under udvalgsarbejdet vil vi så stille spørgsmål, så vi får dem belyst.

Venstres intention er naturligvis at kunne implementere konventionen efter dens hensigter, nemlig at sikre den enkelte borgers retssikkerhed i miljøspørgsmål, og retssikkerheden skal, som konventionen siger det, sikres gennem adgang til miljøoplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klager og domsafgørelser på miljøområdet. Og hvis den implementeres på rigtig vis, tror vi også, det kan være til gavn for både borgerne og samfundet.

Men vi må spørge ud fra høringssvarene, der stiller en lang, lang række spørgsmål her:

Er fortolkningen af konventionen præcis nok de steder, hvor den er åben for fortolkning? Selv ministeriet siger, at der er meget af det, der kan fortolkes.

Er det rimeligt, at visse organisationer med forslaget sikres en fortrinsstilling i klagesager? Er det rimeligt, at visse organisationer og erhverv rammes særdeles hårdt, idet de i forvejen er udsat for stor miljø- og planregulering og derfor så virkelig har mulighed for at få mange klagesager.

Er skønnet over erhvervslivets administrative omkostninger sikkert nok? Vi tror det ikke. Er skønnet over de øgede administrationsudgifter for amter og kommuner præcist nok? Vi tror det ikke.

Forringer den måde, vi implementerer konventionen på under danske forhold, vores konkurrencesituation over for de øvrige EU-lande?

Ja, man kan også spørge, om både borgere og organisationer og virksomheder er sikret lige adgang til offentlige myndigheders miljøoplysninger?

Og endelig: Hvilke problemer kan der opstå ved udstedelse af patentrettigheder? Her har Forskningsministeriet været inde at sige, at man er bekymret.

Vi må sige, at tager vi alle høringssvarene fra den ene side til den anden, fra KL og Amtsrådsforeningen til interesseorganisationerne, så er man bekymret. I hvert fald vil vi sige: Alle disse spørgsmål viser klart, at der er behov for en endog meget grundig behandling i udvalget. Det vil vi sikre. Men som forslaget ligger nu, kan vi gå med til, at det er Århuskonventionen, der skal implementeres. Det synes vi er godt, men vi synes, det er gjort på en utrolig besværlig måde, og det kan vi ikke støtte.

Henriette Kjær (KF):

Det er faktisk meget flot, at man kan samle en hel masse lande i nogle dage i Århus og blive enig om, at borgerne skal sikres mere åbenhed og have mere medbestemmelse med hensyn til naturen og det miljø, der er vores alle sammens. Derfor ligger der nogle virkelig gode intentioner bag Århuskonventionen og det lovforslag, vi nu skal behandle.

Jeg synes, det er godt og rigtigt, at man som borger får medbestemmelse med hensyn til, hvad der skal ske i det område, man bor i. Blandt andet vil denne lov styrke naboer til vindmøller, der i dag er meget dårligt stillede, hvad angår indsigelse og medbestemmelse med hensyn til opstilling af de vindmøller, som de er naboer til. Så det er ganske udmærket, at man nu reelt giver folk mulighed for at gøre indsigelser og få afgørelser prøvet.

Jeg synes også, det er helt rigtigt at ville inddrage befolkningen i de indledende faser, før et større anlæg sættes i gang. Lad os bare høre så mange som muligt, inden en beslutning træffes, så folk får medbestemmelse med hensyn til deres nærområde og forhåbentlig bliver glade for de beslutninger, der træffes.

Men dér, hvor vi i Det Konservative Folkeparti har vores bekymring, er, hvis den udvidede hørings- og klageadgang udvikler sig til et sandt bureaukrati, hvor embedsmænd på alle niveauer vil få meget, meget travlt, hvor alle afgørelser skal ankes, bare fordi muligheden nu er der. Det kan nemlig føre til en urimelig forhaling af afgørelser, som ingen kan være interesseret i.

Som princip er det udmærket, at alle landsdækkende miljøorganisationer og -foreninger har klageadgang, men ved nærmere eftertanke finder jeg det alligevel u hensigtsmæssigt, og det gør jeg, fordi denne lov ikke skal være for store, veletablerede miljøorganisationer, men for borgerne. Det er borgerne, der bor tæt ved et havneanlæg, der skal kunne klage, hvis hurtigfærgen larmer urimelig meget. Det er efter min mening ikke Danmarks Naturfredningsforening, der skal kunne klage over det. Hvorfor skulle den det? Der kan let gå for meget politik og principper i miljø sagen, hvis vi ikke sikrer os, at det kun er borgerne og brugerne af berørte områder, der høres og har klageadgang.

Men ønsker et flertal i Folketinget denne meget udvidede klageadgang, hvor også ministeren vil medtage brugere af rekreative områder, vil vi stille et ændringsforslag til lovforslaget. Vi